

LXIII. évf. 191. szám
2020.03.20.

Petőfi Sándor Általános Iskola - Óbecse
OŠ "Petefi Šandor" - Bečej

Figyelő - Szeznalica

Tartalom:

Szerkesztő szava
Feltámadás
Szentjeink
Kis tollforgatóink írásai
Versek
Városunk - Iskolánk
Riportok - Intervjúk
Fotóhírek
Szeznalica
Viccek
Fejtörők
Kisokos
Divat
Receptek
Toplisták
Sulihírek

„Bár volna rá szavam vagy
hangjegyem,
hogy éreztessem, ahogy érzem
ez illatot, e fényt, e nagy zenét,
e tavaszi varázslat ihletét,
mely mindig új és mindig ugyanaz:
csodák csodája: létezés... tavasz!”

Várnai Zseni

Petőfi Sándor

„Nagy szárnyadat borítsd ránk virrasztó éji felleg”... Ezekkel a sorokkal zártuk esdő imánk egy évvel ezelőtt, amikor a grundunk, Petőfi iskolánk el akarták venni tőlünk. Tőlünk, itt felnővektől, itt tanulóktól és tanítóktól. Tőlünk, alsóvárosi, óbecsei emberektől.

Hogy mégsem sikerült, azt a Mindenhatónak kell megköszönnünk, aki tervei iskolánkkal, velünk egészen mások, mint azok terve, akik csak cserepet, téglát látnak az épületből és haszonszerzés motiváltsága áll szándékuk mögött. De mi azt a népi bölcsességet már nagyszüleinktől megtanultuk, amelyik így szól: „**Ember tervez, Isten végez.**”

Most, itt állva a 2020-as év elején, jelenthetjük, hogy a Petőfi iskolában tovább folyik a gyermekek nevelése, oktatása mindarra a szépre, amit őseink hagyományoztak örökül számunkra. Tart a kitartó és eredményes munka, s diáklapunk tovább dolgozhat azon, hogy felnővekvő diákságunk számára kordokumentumokat vessen lapjaira, megörökítve az utókornak a Petőfiben folyó sikeres munkát.

Iskolánk igyekszik megtalálni a tanulók igényeihez igazított, járható utat, hogy a tanulás ne kényszer legyen, hanem egy nagy kaland. Olyan vándorút, amelyen együtt fejlődik növendék és mester. Mert az élet, maga az utazás.

Ebben a számban is olvashattok sok érdekes írást, s elolvashatjátok új igazgatónőnk üdvözlő gondolatait.

Kívánjuk, hogy találja meg mindenki a számára érdekes anyagot a Figyelő hasábjain.

Tisztelettel: **a szerkesztőség.**

NAGYBÖJTI IMA

Uram és Mesterem!

Segíts, hogy a böjti úton megváltoztassam gondolkodásomat

Segíts, hogy ne magamat keressem,
hanem általad magamat találhassam meg.

Elesettségem csak nélküled nagy.

Segíts felismernem,
hogy szabadságom általad és Veled van.

Kenyerem csak nélküled kevés.

Segíts rádöbbenem
a mértékletességre, az elégségesre.

Fájdalmaim csak nélküled nagyok.

Add, hogy felfedezzem
a nehézségekben rejlő felismerés ébresztését.

Lelkem csak nélküled sivár.

Segíts, hogy napról-napra ne önmagammal,
hanem Veled együtt gondolkozzam.

Életem csak nélküled üres.

Segíts felfedeznem az alázatban kinyíló hit lehetőségét.

Ámen.

„Villásfarkú fecskemadár,
jaj de régen várunk!
Kis ibolya, szép hóvirág,
kinyílott már nálunk!

Fátyolszárnyú kis méhecskék
zúgva-döngve szállnak.
Cifra lepkék, kék legyecskék
ide-oda járnak.

Rózsa, rózsza, piros rózsza
nyitogatja kelyhét;
itt a tavasz,
lessük-várjuk
a csicsergő fecskét.”

**Móra Ferenc:
Fecskehívogató**

Az illemszabályok minden emberre egyformán vonatkoznak. Nincsenek külön illemszabályok a felnőtteknek, és külön gyerekeknek. Legfeljebb az alkalmazásukban lehet különbség. Gondoljunk csak a köszönésre!

Ha egy éppen beszélni kezdő kisgyerek pá-pá-val köszönt egy felnőtt embert, illendőnek tartjuk.

Ha egy iskolás tenné ugyanezt, az már illetlenség volna, és ha két felnőtt ember így búcsúzna egymástól, az egyenesen nevetséges lehet. Az illemszabályok szinte minden helyzetben meghatározzák a helyes viselkedést.

Ez nem jelenti azt, hogy mindig érvényesek.

Például a „Ne tolakodj!”, „Engedd előre az idősebbeket!” illemszabály esetében képzeljétek el, mi lenne, ha egy égő házhoz támasztott létra előtt így udvariaskodnának a tűzoltók:

- Parancsoljon, Ön az elsőbbség!

- Á, dehogya, Ön az idősebb!

- Igen, de Ön jött előbb!

Vagy ha tűz ütne ki a házban, akár pizsamában is menekülhetünk, pedig, nem ez a legmegfelelőbb utcai öltözet. Mindenki ismeri a mondást? Amilyen az adjon isten, olyan a fogadj isten.

Nemcsak a köszönésre, hanem valamennyi illemszabályra igaz ez.

Az illem-szabályok kölcsönösek. Csak akkor tartanak tiszteletben bennünket, ha mi is tiszteletben tartunk másokat. Comenius (ejtsd: Koméniusz) a nagy cseh pedagógus ezt így fogalmazta meg: ... amit magunknak kívánunk, azzal felebarátunknak is tartozunk. Az illemszabályok nem törvények. Senki és semmi nem kötelez bennünket a megtartásukra. Ha megszegik őket, nem vonnak felelősségre érte. Vannak azonban másféle következményei, amelyeket vállalnunk kell.

Gondoljátok csak végig, ki játszik, ki eszik, vagy ki megy színházba szívesen azzal az emberrel, aki léptenyomon megszegi a játékszabályokat, az étkezés vagy a színházlátogatás illemszabályait? Nem is olyan egyszerű eligazodni az illemszabályok között! Az udvariasság ahhoz is szükséges, hogy jó benyomást keltsünk társaságban, az iskolában, vagy egyszerűen csak egy utcai találkozásnál.

Van, hogy örömmel, van, hogy kedvetlenül, de napjaid legnagyobb részét 6-tól legalább 18 éves korodig az iskolapadban töltöd. Itt alakulnak ki az első barátságok és szerelmek, tehát ide köt ifjú korod legtöbb élménye.

Ám az iskola, persze, elsősorban „munkahely”, ahol bizony viselkedni kell...

Azt mondják az okosok, hogy az iskola a második otthonunk. Ez azért van, mert az ideje nagy részét minden diák - tehát te is - a suliban tölti. Bár gondolom, téged is sokszor feldühített az a gondolat, hogy az iskolára, mint második otthonodra tekint. Már csak azért is, mert a suliban teljesen más viselkedési szabályok érvényesek, mint hazai környezetben.

Az iskolában nap, mint nap kapcsolatba kerülsz a tanárainkkal és a diáktársainkkal. Valószínűleg számodra is inkább az előbbiekkal való kommunikáció szokott problémát jelenteni. Ne izgulj, nem te vagy az egyetlen, akinek számára nehézséget jelent, hogy miként közelítsen tanáraihoz, hogyan fejezze ki magát, miként mondja el közlendőit, gondolatait, egyáltalán hogyan teremtsen a felszínénél mélyebb, emberi kapcsolatot a tanáiraival. Alapszabály, hogy a diáknak mindig tiszteletteljes udvariassággal, kerek mondatokban kell beszélnie a tanáiraival. Először is mindig köszönj nekik! Nemcsak akkor, ha az iskolában találkozol velük, hanem az utcán, a színházban, a moziban, bárhol. Tartsd nyitva a szemed, és mindig próbáld meg észrevenni őket az utcán is! És még csak véletlenül se fordítsd el a fejedet, ha meglátod valamelyiküket szembejönni! Így ugyanis még biztosabban felhívod magadra a figyelmet.

Ha megszólítod tanárod, akkor a tanár úr, tanárnő, tanár néni, tanár bácsi, illetve a neve (Lajos bácsi, Ági néni) mellé mindig tedd oda a „kérem” szócskát! Így sokkal udvariasabb, és meg fogod látni, hogy ha tiszteletteljesen beszélsz, akkor ő is ugyanígy fog viszonyulni hozzád. Sok tanárnak van valami ragadvány - vagy csúfneve. Ezek az elnevezések azonban nem publikusak. Egymás között elfogadható, ha így szólítjátok őket, ám ha jelen vannak mások is - netán egy másik tanár, de a falnak is füle van -, akkor inkább kerülj ezeket az elnevezéseket! Egyrészt megbánthatod vele azt az embert, akire a név utal, másrészt, ha a fülébe jut, akkor még te is pórul járhatsz. Bármennyire is önértetes vagy, kénytelen leszel elfogadni, hogy a tanár-diák kapcsolat egyfajta függőségi viszony. Nem vagytok egyenrangúak.

Persze, ez nem azt jelenti, hogy te alacsonyabb rendű vagy, csak annyit, hogy ő már felnőtt, tanít téged, és - még ha ezt sokszor nehéz is elfogadni - koránál fogva sokkal több tapasztalattal rendelkezik, mint te. És jót akar neked! Még akkor is (vagy annál inkább?!), ha olyankor hív ki felelni, amikor éppen nem tanultál, és egyest vagy intót ad neked. De ne csüggedj! Nem biztos, hogy a katedra túloldalán könnyebb az élet. Lehet, hogy egyszer majd te is megtapasztalod, hogy milyen. Addig azonban élvezd a diákéveket.

Forrás: Sulinet

“Ha élet zengi be az iskolát,
Az élet is derűs iskola lesz.
S szent frigyüket így folytatják tovább.

Én iskolám, köszönöm most neked,
Hogy az eljött élet-csaták között
Volt mindig hozzám vig üzeneted.

Tápláltad tovább bennem az erőt,
Szeretni az embert és küzdeni
S hűn állni meg Isten s ember előtt.”

Ady Endre

követelményeinek, hogy érdekes, vonzó és ösztönző legyen a diákok számára, inspirálja a tanárt. Iskolánk küldetése az, hogy növelje az oktatás hatékonyságát és minőségét, elősegítse a hallgatók személyes fejlődését képességeikkel és lehetőségeikkel összhangban. Ápolja a barátkozást, az őszinteséget, az emberiséget és a toleranciát. Fejleszti a jogok és kötelezettségek tudatosságát, elősegíti a kölcsönös megértést és elismerést.

Arra fogok törekedni ezentúl is, hogy a tanárok, a diákok és a szülők partnerségén keresztül, modern tanítási módszerek és források felhasználásával, közösen létrehozzunk egy vonzóbb és még hatékonyabb iskolát!

Mert az idő nem áll meg!

„Sa puno rada, zalaganja, stizemo do naših snova.“

Pozdravlja Vas direktorica, Potrebić Težer Gabriela

Da li je vreme stalo ili se to samo meni čini?

Tada (neću ni da priznam pre koliko godina, ali je baš mnogo ☺) i danas na istom mestu!

Tada kao učenik ove škole, mali dopisnik dečijih, školskih novina a sada kao direktor!

Tada nisam mogla ni da sanjam... ali sada mogu da kažem, da se snovi ostvaruju, samo treba verovati u njih, verujte i vi! **Sa puno rada, zalaganja, stizemo do naših snova.**

Ponosna sam na svoju školu!

Ponosna sam jer je imperativ vremena, da škola postane zanimljiva, privlačna i podsticajna za učenika, inspirativna za nastavnika. Misija naše škole je da podiže efikasnost i kvalitet nastave, da podstiče lični razvoj učenika u skladu sa njegovim sposobnostima i mogućnostima, neguje drugarstvo, iskrenost, humanost i toleranciju. Podstiče lični i kolektivni razvoj svih zaposlenih u školi, razvija svest o pravima i odgovornostima, neguje međusobno razumevanje i uvažavanje.

Težiću i dalje ka tome, da kroz partnerski odnos nastavnika, učenika i roditelja, korišćenjem savremenih nastavnih metoda i sredstava, stvorimo još privlačniju i efikasniju školu.

„Minden cél elérhető...“

Potrebić Tózsér Gabriella igazgatónö üdvözlő gondolatai

Mintha megállt volna az idő, vagy mégsem?

Akkor (el sem árurom hány éve, de nagyon sok ☺) és most ugyanitt!

Évekkel ezelőtt diákként, az akkori Figyelő kistudósítójaként, most a Petőfi iskola igazgatóként!

Akkor álmodni sem mertem volna... de hát mondhatom az álmok, a néha lehetetlennek tűnő dolgok is valóra válhatnak.

Ezért higgyetek ti is álmaitokban! Sok munkával ugyan, de **minden cél elérhető**. Büszke vagyok régi iskolámra!

Büszke vagyok, mert eleget tud tenni az idő

1848 március 15. a történelem magasságából szemlélve csupán egy egyszerű esős tavaszi nap volt. Ám iskolai tanulmányainkból tudjuk, hogy ezen a napon Pesten forradalom zajlott. Tudjuk, hogy Petőfi Sándor és fiatal társai – akiket márciusi ifjak néven emlegetett az utókor – a Pilvax kávéházból elindulva a Landerer nyomdához vonultak, kinyomtatták 12 pontba foglalt követeléseiket, és kiszabadították a jobbágyok sorsát szíven viselő Táncsics Mihályt.

1848 március 11 –én Irinyi József tollából megszületett a 12 pont, amellyel 1848. március 15-én délután három órakor a forradalmárok a városi közgyűléshez vonulnak, s azt felszólították a 12 pont elfogadására. A forradalom legfőbb eseménye a városháza után következett, amikor az ünnepélyes hangulatú tömeg a budai várhoz indult, hogy ott a helytartótanácsnak is átadja a 12 pontot. A helyszínre érkezve még két további célt is megfogalmaztak: a cenzúra eltörlésének követelését és a József kaszányában két éve raboskodó Táncsics Mihály kiszabadítását. Március tizenötödike eseménysora Pesten az esti, Nemzeti Színházbeli programmal zárult, ugyanis 18 órától a Bánk Bánt játszották.

Iskolánk névadójára és forradalmi társaira emlékezve idén is főt hajtottunk a nemzet nagyjai előtt. Idén a kultúrkörrel és a könyvtárral közös emlékműsorban vettünk részt, ahol diáktársaink szavaltak, énekeltek és táncoltak.

A Petőfisek idén is méltón emlékeztek meg magyar nemzetünk titánjairól.

Visovszki Márk, Lukács Ákos és Tóth Tamás 6.b

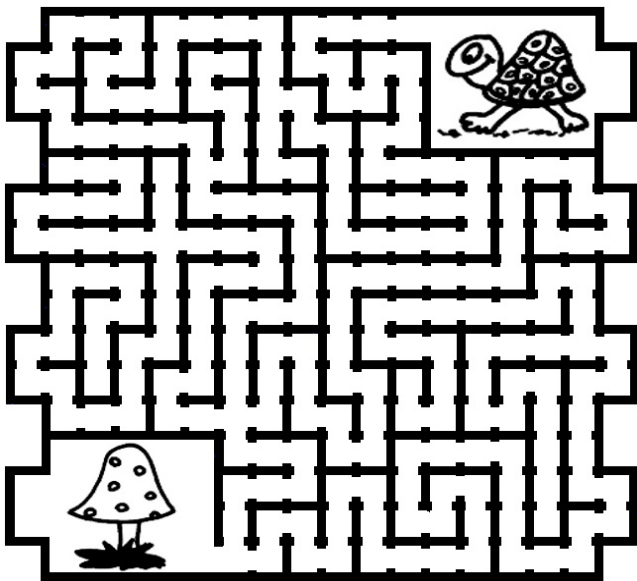
Az 1848-49 forradalomra és szabadságharcra emlékező történelmi vetélkedőn három iskola négy csapata vett részt. Az óbcesei Samu Mihály Általános Iskola két csapata mellett jelen volt a felsőhegyi Csokonai Vitéz Mihály Általános Iskola valamint a házigazda, Petőfi Sándor Általános Iskola csapata is. Az iskolánkat Szemer Nikoletta, Koszorus Emese, Zavarkó Natália és én, Varnyú Viola képviseltük. A verseny két elődöntőből és egy döntőből állt. A vetélkedőn villámkérdésekre feleltünk, kakukktojás kutattunk, "ki látható a képen"-t játszottunk és "időrendi sorrendbe" soroltuk az eseményeket. Először a felsőhegyi csapat mérkőzött meg a Samu iskola első csapatával, majd a Petőfi a Samu iskola második csoportjával. A döntőbe a felsőhegyiek és a Petőfisek jutottak be. Negyedik és harmadik helyezettek lettek a Samu iskola csapatai, második a felsőhegyi iskola tanulói, első pedig mi, Petőfisek lettünk. A nyeremény egy füzetekből és könyvekből álló csomag volt, és egy "múzeumi útlevél", amellyel ingyen beléphetünk a megadott vajdasági és magyarországi múzeumokba. A vetélkedőt Surányi Roland és Barta Áron történelemtanárok szervezték.

A vetélkedő után, déltől összefogva, a közösségért, a magyar jövőért a szabadságharc hőseire emlékeztünk a Petőfi szobornál. A Nemzetünk fénylő csillaga című ünnepi műsorban a Petőfi Sándor Általános Iskola diákjai, a Petőfi Sándor Magyar Kultúrkör tagjai és az óbcesei Népkönyvtár működtek közre. A mindannyiunkat büszkeséggel eltöltő műsort Szűcs Budai Engelbert és a Cseszák házaspár szerkesztette.

Varnyú Viola 7.c

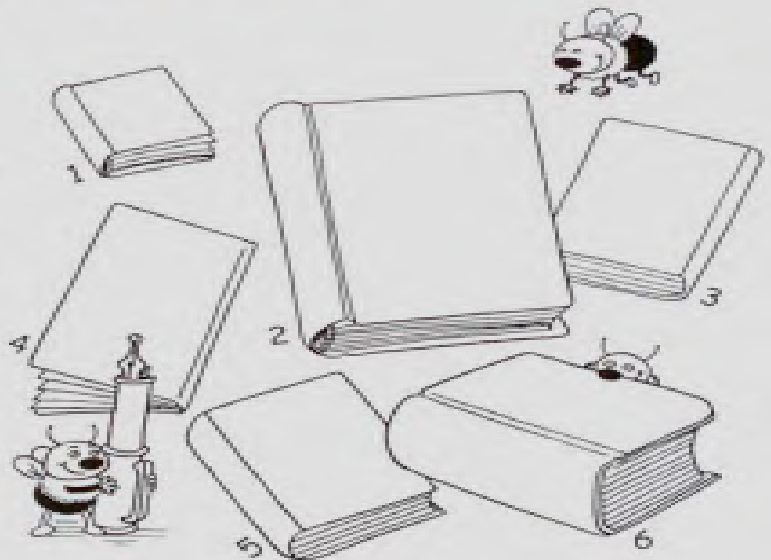

M
á
r
c
i
ú
s
i
d
ő
s
á
n

Rejtélyes cím

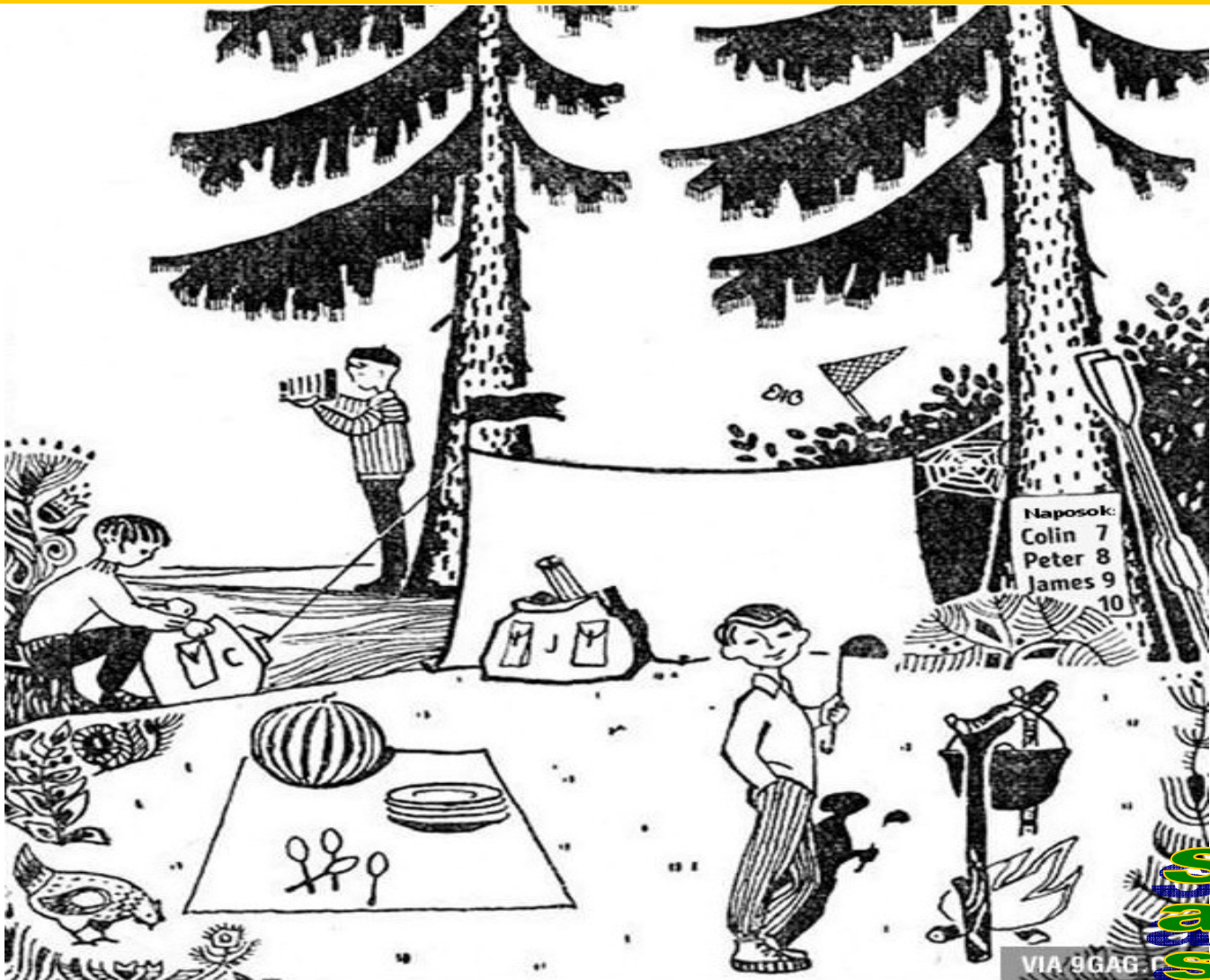
Hogy megtudd, melyik könyvnek mi a címe, vedd figyelembe az alábbi információkat. Az Álomutazás a legnagyobb könyv. A Zöld mesék a legvastagabb, a Mókás ábécében van a legkevesebb lap. Az örült papagájt egy nagy könyv kicsit eltakarja. A Főzzünk együtt! nem a legkisebb kötet. A Csodálatos történet a kedvencem, a címét pirossal írd rá.

Hasonmás kereső

Keress meg, hogy melyik hóember pontosan ugyanolyan, mint a sor elején álló. Karikázd be!

1. Hányan táboroznak ezen a helyen?
2. Mikor érkezhettek? Ma, vagy már néhány napja?
3. Mivel érkeztek a táborhelyre?
4. Milyen messze lehetnek lakott településtől?
5. Északról, vagy délről fúj a szél?
6. Milyen napszak van?
7. Hová tűnt Alex?
8. Név szerint ki ma a napos ebben a táborban?
9. Hányadikán készült a kép?

S
U
L
I
h
I
P
E
K

A községi angol versenyen iskolánk nyolcadikos tanulója, Ördög Noémi, harmadik helyezést ért el!

WRO tabor

Iskolánk kilenc tanulója Horváth Miksa, Novák Alex, Babenyac Márton, Herbatényi Botond, Bátor Flórián, Farkas Larissza, Varró Tódor, Visovszki Márk és Fleisz Ákos, községünk egyedüli csapataként, részt vettek a hétvégén megrendezett WRO felkészítő táborban Zentán a Bolyai Gimnáziumban. A tanulók megismerkedtek a Lego robotokkal és pályákkal korcsoportjuknak megfelelően. Majd a tábor végére már megépített és beprogramozott robotokat készítettek el.

A vidám bohócok örömeiben táncra is perdültek! Rajzszaakkör 1.-2. osztályos szorgos tanulói munka közben.

Iskolánkban került megszervezésre a községi fizika verseny, ahol községünk minden általános iskolája képviseltette magát. Gratulálunk a résztvevőnek és helyezetteknek! Büszkék vagyunk iskolánk tanulóira, Varró Tódorra, aki harmadik helyezést ért el, és Visovszki Márkra, aki szintén nagyon szépen szerepelt ezen a versenyen.

A községi szavalóversenyéről Kádas Dávid, Bátor Flórián és Herbatényi Botond jutott tovább a körzeti versenyre, Bácsra.

Iskolások és óvodások egyaránt jelmezt öltöttek Dreán, hogy zajkeltéssel és vidám álarcos felvonulással üzzék el a telet. A téltemetés és tavaszköszöntés jegyében volt farsangi fánk, táncmulatság és kislebég étetés is.

Učenci OŠ "Petefi Šandor" učestvovali na Svetosavskom turniru u malom fudbalu. Od sedam ekipa zauzeli smo četvrto mesto. Bravo deco, bravo za trud, volju i što svaki put na pravi način predstavljate svoju školu...

О Стефану Немањи

Српске државе, настале у 9. и 10. веку звале су се: Захумље, Паганија, Травунија, Дукља (Зета) и Србија (Рашка). То су биле мале државе, које су често ратовале са суседним државама: Византијом, Бугарском, Угарском. Рашки велики жупан био је Завида (умро после 1127), један од српских властелина из рашке династије Вукановића. Немањина породица је пореклом из Зете, данашње Црне Горе. Завида је био отац четворице синова: Тихомира, Страцимира, Мирослава и Немање (Стефана Немање).

Када се велики жупан Завида упокојио, синови су се завадили око власти. Немањина љубоморна браћа су га ставила у тамницу, а он је био веома побожан и у молитвама се обраћао светом Ђорђу. Жупан Стефан Немања је први владар српске државе. По њему настаје презиме Немањић и династија Немањића која ће Србијом владати два века. Историја уређења цркве и државе код Срба започиње Светородном породицом Немањић.

Немања је постао владар у 46. години и носио је титулу великог жупана, а његов двор се налазио у Расу (поред данашњег Новог Пазара). Био је одлучан у одбрани православља, свесрдно је бринуо за све што је било од значаја за Православну цркву у његовој држави. У 12. веку је ујединио српске земље у једну велику државу Рашку (Србију), а за средњовековну Србију то је био почетак двовековног успона и коначног стварања моћне европске државе, која ће свој врхунац досећи стварањем Душановог царства. Стефан Немања је био веома побожан, подизао је цркве и манастире.

Владао је 30 година, на престолу га наслеђује средњи син Стефан (Првовенчани). Немања се замонашио и добио име Симеон. Преминуо је у Хиландару, а почива у Студеници. Проглашен је за

Мирослав Мрђанов 8.а

Рођење, детињство и младост Растка Немањића

Стефан Немања је био ожењен Аном, Гркињом, принцезом византијске породице Комнин, са којом је добио Вукана, Деву, Стефана и Јефимију. Последње дете, Растка, Немања је добио у старости, 1175. године. Био је дечак лепог изгледа, плавих очију и увек тих и насмејан. Лепо, паметно и весело дете које је постало миљеник свих на двору, васпитавано у љубави и хришћанским врлинама. И у учењу и у владању, био је понос својих родитеља и наставника. Редовно је присуствовао богослужењима у цркви, молио се, постио и сиротињи помагао.

На двору великог жупана, Растко је, од калуђера који су тамо свраћали, сазнавао о монашком животу.

Стекао је љубав према књигама, науци, монашком животу. Од све Немањине деце, Растко је предњачио у знању и љубави према књигама. За добре учитеље старао се и Растков стриц, господар Хума, Немањин брат, кнез Мирослав.

Када је Растко напунио 15 година, отац му даје део своје земље на управљање, Хум, данашњу Херцеговину. Није се осећао срећним у добијеној улози. А када је навршио 17 година, родитељи су почели да му спомињу женидбу. Растко није желео да буде владар, по чему се разликовао од своје браће. Уживао је у миру, читању, молитви и све више увиђао потребу за манастирским, монашким животом.

Петар Вуксвић 8.а

Свети Сава

Над атонским храмом, још у давно време,
подиже се бура усред ноћи неме.

И док мрачним крилом за небо се хвата,
неко живо лупну у храстова врата.

Игуман се диже. На уласку самом
стајало је момче, увијено тамом.

У његовој руци, што је горе диже,
с упаљена луча рујни пламен лиже.

Дим се вије, мота - и котури јуре
у капију тврду и зидине суре.

Ко је ово момче? Који јад га слама?

И шта тражи ноћас од Божијег храма?

Црн, себарски плашт му млада плећа краси,
по коме су пале сребрнасте власи.

А по витком стасу што га дичи тако,
тврдом се је ликом опасао јако.

И он смерно стоји. О његову врату
само крст трепери у сувоме злату.

То бејаше Растко. Син Немањин то је,
што је царске дворе оставио своје -

јер га љубав гони, јер га жеља слама,
да постане слугом Божијега храма.

Црн себарски плашт му млада плећа краси,
по коме су пале сребрнасте власи.

И над лепом главом, у дубини мрака,
сјајан колут сија од најлепшег зрака.

Војислав Илић

Савин монолог

Ноћас ће кроз сан родитеља мојих слутња
тешка замахати црним огромним крилима,
и браће моје кроз срца витешка страх ће
минути.

А ја ћу бити већ далеко од родних села,
на домаку тихих манастира,
кљечаћу већ крај манастирског прага бела
пун молитве и мира.

И кад бекства синовљег стигну тужни гласи
до властеле наше и кнежева, резаће већ свети
оци моје власи, и душа под небом јутарњим
као шева биће високо.

А кад мати моја пружи убогом комад хлеба
и помене у молитви име изгубљеног чеда,
срце ће куцати моје испод свештеничког руха
и спазићу где ме Христос право у очи гледа.

Куцнуо је чассветог завета.

Никад више видети нећу мили очински кров,
ни слушати благог мајчиног савета,
ни с браћом младом кренути у лов.

Никад више са ових кнежевских трпеза нећу
чути звук купа и кондира, и одоре своје царске
од златнога веза заувек скинућу.

А кад манастирске прекорачим праге мирне,
у осамљеничка кад ступим дворишта и
удахнем мирис свете смирне, душа моја од
живота више ништа неће тражити.

Молићу се тада за спас српског рода,
за родитеље својих благ и побожни крај,
и да браћа моја кроз живот иду светла хода,
као анђели кроз рај.

Десанка Максимовић

Бег у Свету Гору

Пошто му је отац одредио улогу владара, Растко није могао да се замонаши ни у једном од наших манастира. Ускоро је донео одлуку, која је била судбоносна за њега и наш народ, да искористи повољну прилику посете монаха са Свете Горе и са њима побегне на Атос. Бежећи у Свету Гору, он стиже до руског манастира Светог Пантелејмона и врта Пресвете Богородице. Замонашио се истог дана и добио име Сава, одело принца заменио је црном монашком одећом, постригао своју бујну светлу косу, поново се родивши са жељом да цео свој живот промени и посвети Богу.

Савин монашки живот

Савини родитељи су најпре били жалосни, али убрзо су увидели да је то била Божија воља. Када су чули да се њихов син трудом и упорношћу у учењу, послушности, молитви, подвизима и многим врлинама истиче међу светогорским монасима и стиче њихово поштовање, у срцима су осетили велику радост и спокој.

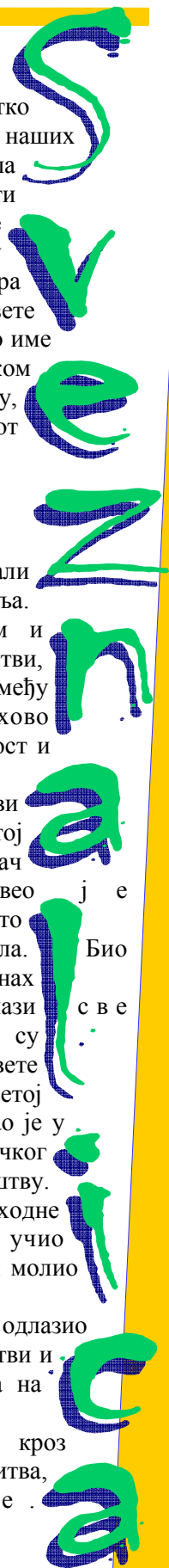
Сава је име добио по светитељу Сави Освећеном, који је у 5. веку живео у Светој земљи, познат као строг монах и оснивач бројних манастира. Угледавши се на њега, живео строже од већине старијих монаха, изричито тражећи да га не штеде због његовог порекла. Био је насмејан и никад се није жалио на умор. Монах Сава, жедан знања и спреман на подвиге, обилази светогорске манастире и пустињаке, који су живели у тешко приступачним деловима Свете Горе. Тако се још као млад прочуо по Светој Гори. Новац који је добијао из Србије, улагао је у манастире и цркве, придружио се братству грчког манастира Ватопед и напредовао у монаштву. Обављао је све тешке и за живот неопходне послове. Изучавао је богослужење, учио старословенски и грчки језик, вредно учио и молио се.

Иако је пронашао свој мир у манастиру, одлазио је у удаљене пећине, проводећи време у молитви и посту и постајући један од највећих аскета на Светој Гори.

*Аскетизам је пракса задобијања врлина кроз духовни и физички подвиг: пост, молитва, т и х о в а њ е , о д р и ц а њ е .

приредили:

Мирослав Мрђанов и Петар Вуксић 8.а

A "Than Károly kezdte, mi folytatjuk" című sorozat kémia foglalkozásaiban vettek részt hetedikeseink. Előadó: Szórád Endre - kémia szakos tanár volt.

A 4.b osztály ügyes képzőművészei megkapták a Pannon RTV "Adni öröm" című rajzpályázat ajándékát, csomagait és oklevelét.!

"Jer, jer kikelet, / seprűzd ki a hideget, / ereszd be a meleget, / dideregtünk eleget!"

Iskolánk 3. és 4. osztályos tanulói Vastag G.Judit, Kéring Piroška és Csernyák Szilvia tanítókkal télüző farsangi felvonulást tartottak alsóváros utcáin. Nagy csinadrattával érkeztek a Gondos és Szemendri családhoz, ahol farsangi fánkkal, édességgel, üdítővel, teával kínálták őket. A szomszédságban lévő Napsugár óvoda óvodásait is meglepték vidám mondókákkal, énekekkel. Kis társaikkal és az óvónénikkel együtt tánccra penderültek.

S
U
L
I
h
Í
P
E
K

A Hagymányok Háza Hálózat-Vajdaság új programja a „Hogy is volt” - tematikus nap amivel az ünnepi szokásainkat ismertetik az iskolásokkal. Ezeket a foglalkozásokat vajdasági népzenezőkkel, táncosokkal, néprajzosokkal bonyolítják le, ahol a bemutatók alkalmával tánc- és népdaloktatás, alkalomhoz kötődő (lehetőség szerint helyi) szokások bemutatására is sor kerül, ismertető „rövid előadás” az adott szokás illetve ünnepkör hagyományáról a magyar népi kultúrában (vetítéssel, szemléltető eszközökkel, kellékekkel). A cél, hogy népszerűsítsék a népzene és a néptáncot az iskolások körében valamint, hogy ünnepeinket, szokásainkat ismertessék, éltsék a gyerekek által, akik remélhetőleg majd tovább adják a fiatalabb korosztálynak. Iskolánkban, a farsangi szokásokat mutatták be az alsós tagozatok diákjainak, a Forrás MNKOK (Magyar Népművészeti és Kulturális Oktató Központ) szakmai szervezésében és az óbecsei Fokos zenekar tagjaival. Helyi gyűjtésből óbecsei bőgőtemetést mutattak be az előadók. Beszámolót és videót láthattak a gyerekek a farsangi szokásokról. Hangszerbemutató és népdaléneklést követően pedig a bácskai Tisza-mente néptáncával, zenéjével ismerkedhettek a tanulók Cseszák Balázs és Cseszák Korcsik Anikó táncoktatók vezetésével.

A kreatív szakkör óráin nagyon sokat festünk, rajzolunk. Az eddigiek során készítettünk papírsárkányokat, festettünk madarakat, hajtogattunk könyvjelzőt. A karácsonyi vásárra fenyődíszeket készítettünk, üvegeket festettünk és gömböket formáztunk. Gyakran érdekes dolgokról beszélgetünk, képeket nézegetünk, hogy tanuljunk új technikákat. (Török Irisz, Klima Babet 3.b)

A nagy pestisjárvány

KA nagy pestisjárvány, az emberiség legnagyobb járványa, másnéven Fekete Halálnak nevezzük, Európában, Észak-Afrikában, Közel-Keleten és Közép-Ázsiában terjedt el a 14. században, 1346. és 1356. között. Európa lakosságának közel 60%-a belehalt ebbe a járványba. Alexandre Yersin felfedezte, hogy mi terjeszti ezt a kórt 1894-ben. Azt állapította meg, hogy a Közép-Ázsiában levő rágszálók bolhái okozták. Ma még tisztázatlan okokból a pestiskórokozók széles körben megfertőzték Közép- Ázsia mormotaállományát, amelyek ezáltal tömegesen pusztultak el. Az ázsiai mormotavadászok rengeteg elpusztult egyed találtak, amelyeket megnyúztak, majd a bőrt értékesítették. Európába 1347. októberében érkezett meg a kór, amikor a szicíliai Messinában kikötött 12 genovai kereskedőhajó, amelynek utasai a Fekete-tenger partján fekvő Kaffa kereskedővárosából menekültek el az ostromló Arany Horda elől. A források szerint a pestis a mongolok között tört ki, akik a védők megtörésére katapultokkal a falak mögé lőtték a fertőzött holttesteket. Szicília lakossága hiába próbálta karanténba zárni a fertőzötteket, alig fél év alatt a fél sziget, megfertőződött. És gyorsan a kereskedők által szétterjedt Európa többi részére is. A középkorban még az emberek babonásabbak voltak és nem ismerték a olyan mélyen a biológiát. Isten büntetésének gondolták és csak a megbocsájtásban reménykedtek és imádkoztak a megbocsájtásért. Sokszor kiűzték a településekről az eretnekeket, és a kétes alakokat, nemritkán attól sem riadtak vissza, hogy máglyán égessék el őket. Mások magukban keresték a baj forrását és ezért szó szerint magukat ostromolták. A pestisdoktorok gyógyította a betegeket és vezette a városban levő áldozatok listáját. Ebből jól meggazdagodtak mert a település fizette a munkájukat és sőt még csaltak is ki pénzt családoktól. A holttesteket a „Pestisgödörbe” dobták, mert a templomok kertjei ahová egyébként temetkezhetek volna megteltek.

Létó Patrik és Makra Ernő 6.b

A szent élet

A szent ember az, aki elérte Istent, megismerte Istent. Ő Isten földi megbízottja. Isten nyilvánul meg benne teljes dicsőségében. Áldás itt e Földön. Ő a vallás élő jelképe, és az emberiség valódi jótévedője.

A szent ember a szellem tisztaságának az őre. Ő már megszabadult az 'én' és az 'enyém' gondolatától. Úgy szeret minden lényt, mint saját magát. Megszabadult a vágyaitól, a mohóságtól, a dühtől. Megszabadult minden szenvedélyétől, és jó szívű. Igazat mond, és másokat szolgál. Nem kér, csak ad. Nem mond rosszat másokról. Lélegzete a szeretet. Ő a könyörületeség maga, szíve telve van együttérzéssel mások iránt. A rosszat jóval viszonzozza, és megáldja azokat, akik őt átkozzák. Nem törődik a maga érdekeivel, életét mások szolgálatának szenteli. A szent az egész világot Isten kivételéseként látja. Egységet lát a különbözőségben, és eggyé válik az egész világgal. Számára minden élet egy: az Úr lélegzik minden életben. Mindenki tagja az emberiség nagy családjának. Minden teremtmény szerves része a nagy egésznek, és egyetlen ember sem független az egésztől.

A szent élete példaértékű és felemelő. Élete óriási átalakító hatással van az igaz keresők életére. Egy szent boldogsága nem az érzéki élvezetekből, hanem örök üdvösségéből származik. Ő már felébredt az élet álmából. A vallási iratok alapján örök boldogság a része.

A vallások alapján az ember határozott céllal érkezett e világra. Az élet értelme nem az evés, ivás, szex, szaporodás és az anyagiak gyűjtögetése. Van valami nagyszerű és fenséges ezeken túl: ott ragyog az öröklét üdvössége. Ezért a törekvőnek minden percet jól ki kell használnia, hogy eljusson oda. Ha a divatra, az önző életmódjára és a kényelemre pazarolt pénzét és idejét az emberiség erényes tettekre, jótékonykodásra és a társadalom javára használná fel, akkor már szentté vált volna és az örök békét és boldogságot élvezné.

A *szentek* a római katolikus és a görögkeleti egyházakban azok a szellemi lények (angyalok) vagy elhunyt emberek, akik Isten környezetében élnek és Isten közvetlen szolgálatát látják el. Őket vagy kifejezetten erre a célra teremtette (*mint az angyalokat*), vagy földi életükkel érdemelték ki ezt a szerepet. Hogy kiket lehet vagy kell szentekként tisztelni, azt a szentté avatási eljárás, az ún. kanonizáció dönti el. Ennek feltétele, hogy valaki életében hősi fokban gyakorolja az erényes életet és csoda is fűződjék a személyéhez. A szentek tiszteletének módját az egyház szabja meg. A szentek száma igen nagy, ide tartoznak az apostolok, a vértanúk, az aszkéták, ún. hitvallók, szent püspökök és rendalapítók, egyes szüzek, özvegyek, élükön pedig Mária áll, az Isten anyja.

Magyar szentjeinkről**Névsor:**

Prágai Szent Adalbert
 Prágai Szent Ágnes
 Szent Asztrik
 Zoborhegyi Szent Benedek
 Szent Beszteréd
 Szent Bőd
 Drinai vértanúk
Árpád-házi Szent Erzsébet
Szent Gellért
 Grodecz Menyhért
 Szent Günter
 Hedvig lengyel királynő
Szent Imre
I. István magyar király
 Kapisztrán Szent János
 Kassai vértanúk
 Szent Kinga
 Kőrösi Csoma Sándor
 Kőrösi Márk
I. László magyar király
Árpád-házi Szent Margit
 Szent Piroska
 Pongrácz István (vértanú)
 Toulouse-i Szent Lajos
 Szent Zoerard-András

Kit válik szentté?

A **szent** szó részint az *elkülönítettség*, részint a *tökéletesség* fogalomkörébe tartozó személyek, dolgok és fogalmak jelölésére használatos, vallásos kifejezés. Ellentéte a profán, azaz ami világi, anyagi természetű.

A Bibliában szent mindaz, ami Istené, és ami Isten köréhez tartozik. A szentség Isten elválaszthatatlan tulajdonsága; abszolút értelemben vett erkölcsi tisztaság. Amikor élettelen dolgokra, időszakokra helyekre vagy tevékenységekre használja ezt a kifejezést a Biblia, az azt jelenti, hogy *'elkülönített'* vagy *'Istennek szentelt'*, el van különítve az általános használattól.

Az Újszövetség szóhasználata a szent szót többnyire Istenre, a büntelen szellemi lényekre (angyalok) és gyakran az istenfelő személyekre, az őskeresztényekre alkalmazza. Ez utóbbi szerint szent az, aki Jézushoz hasonlóan tiszta és kegyes életet él.

Azon keresztény felekezetekben, amelyeknek vallásgyakorlata a reformáció kora előtt alakult ki (katolicizmus, ortodoxia), mind a liturgiában, mind hit személyes megélésében fontos szerepet kap a szentek tisztelete és a velük való kapcsolattartás. Ebben a kontextusban a *szentek* azok, akik haláluk után az adott keresztény közösség hite szerint üdvözültek.

A mai katolikus tanítás szerint: „Szentek (lat. sancti): tág értelemben az összes hívő, akik a keresztség által részesülnek Isten életében és szentségében. Szoros értelemben azok, akiket az Egyház hivatalosan szentté avatott és a liturgiában, ünnepnapjukon megemlékeznek róluk.”

Ugyanezen felekezetekben jellemző az ószövetségi szóhasználat továbbélése; ilyen értelemben beszélnek szent helyekről, időkről és tárgyakról, azt kifejezendő, hogy ezeket elkülönítették a profán használattól, és Isten számára „foglalták le”.

A magyarországi *katolikus* szóhasználatban említést érdemel a *szent* szó inflációja. Ez azt jelenti, hogy számos kifejezést, amelyek *eo ipso* (a lényegéből következően) szakrális tartalmat hordoznak, a *szent-* előtaggal egészítenek ki. Példa az ilyen pleonazmusokra: (szent)mise, (szent)gyónás, (szent)áldozás, (szent) Eukarisztia, (szent)olvasó, (szent)lecke stb.

Szent Piroska

Estergomban született 1088-ban, 1134. Augusztus 13-án halt meg Konstantinápolyban.

Szent László és Adelheid Rheinfeldi hercegnő elsőszülött leánya volt. Piroska mindössze 2 esztendő

Makra Ernő: Jönnék a legények!

Tavasszal minden újjá éled.
 Locsolkodni indulnak a legények.
 Üvegcsében kölnivíz,
 zsebünkben a tégely,
 Vödörben a kútvíz,
 kanna a kezünkben,
 „Megöntözlek még ma!,
 aranyos kis Anna, Kata, Zsuzsa...”
 Zubban a hús víz a nyakakba,
 Sivalkodnak a lányok,
 Csokit kapnak a legények,
 És egy „pillantást” elismerésnek.
 Kinézek az ablakon,
 Látom a világon,
 Benne ül a levegőben,
 Szerelemben van születőben.

volt, mikor elveszítette az édesanyját majd 1095-ben édesapját is elveszítette. A hét esztendősen teljes árvaságra jutott hercegnő 1095-től évekig unokabátyja, Könyves Kálmán udvarában élt. 16 évesen nehéz lépésre kényszerítette őt az ország érdeke, mert 1104-ben eljegyezték a bizánci trónörökösrel, Komnenosz Jánossal. A házasság megkötéséhez Piroskának át kellett térnie az ortodox vallásra amelyben az Eiréné nevet kapta. Házasságából 8 gyermek származott, többek között az a Mánuel aki később bizánci császárként számos hadjáratot viselt édesanyja országa ellen. Kitűnt az államügyekben- és a gazdasági életben való jártasságával. Nem fordított hátat hazájának, többször közvetített a Magyar Királyság és a Bizánci Birodalom között. Ő alapította Bizánc egyik legfőbb kolostorát, a Pantokrator- kolostort, és a hozzá tartozó 50 ágyas kórházat idősek otthonát és egyéb szociális intézményt. Utóbbi a középkori Európa kórházainak építéskor mintául szolgált. Halála után az ortodox egyházban szentté avatták, kultuszát a római egyház is átvette. Mozaik képét a Hagia Sophia őrzi.

Péter Petra 6.b

K
i
s
t
ö
r
t
é
n
é
s
z

Feláras „extrák”

(ha a tehén autó lenne)

Díszkíséret

- A maga fia elég régóta nem jár iskolába.
 - Nem létezik, hisz minden reggel elkísérem!
 - Elhiszem, de a tanítás délután van!

A csimma

- Pistikét történelemórán felszólítja a tanár.
 - Pistike, mondd meg, mi volt Olaszország államformája a második világháború alatt!
 Pistike nézegeti a térképet, majd bizonytalanul megszólal:
 - Háááát... csizma?

Rambó

- Pistike sírva jön haza az iskolából:
 - Anya! Az iskolában mindenki Rambónak szólít!
 - Nahát, holnap bemegyek az igazgatóhoz!
 - Inkább ne! Ez az én ügyem!

Tigrincs

- Pistike, mondj egy ritka Európai állatfajtát.
 - Tigris.
 - De Pistike, a tigrisek Ázsiában élnek.
 - Éppen ezért olyan ritka Európában.

A kedvenc

- Pistikét faggatja a nagymamája:
 - És melyik a kedvenc tárgyad az iskolában kisunokám?
 - A csengő.

A zalföld

- Mi az alföld? - kérdezi a tanárnő.
 - Sajnos nem tudom - feleli a gyerek.
 - Sanyika, segíts Csabának!
 - Az alföld nagy kiterjedésű síkság.
 - Hallod, Csaba? Ez egy pontos meghatározás.
 Tehát mi az alföld?
 - Az alföld egy pontos meghatározás.

A barátságos meccs

- Általános iskolások fociznak a szomszéd iskola csapatával. A félidőben odahívja az edző magához az egyik játékost:
 - Fiam, ugye tudod, hogy ez egy játék?
 - Igen. - feleli csodálkozva a srác.
 - És azt is tudod, hogy ha szabálytalankodnak velünk, vagy egyszerűen csak az ellenfélnél van a labda, nem szabad a bírót átkozni és szidni az anyját?
 - Igen.
 - Akkor most menj oda az édesapádhoz, és légszíves, magyarázd el neki!

A múlt

- Az őseMBER kisfia hazaviszi a bizonyítványát, és az apja elkezd vele ordítani:
 - Fiam, azt még megértem, hogy halászatból csak kettést kaptál, de hogy történelemből is, pedig csak fél oldal az egész?

Nagy csámesogás hallatszik Kínából mi az?
 ???
 A nagy Kínai fal.

Miért táncolnak lábujjhegyen a balettáncosok?
 ???
 Nehogy felébresszék a nézőket!

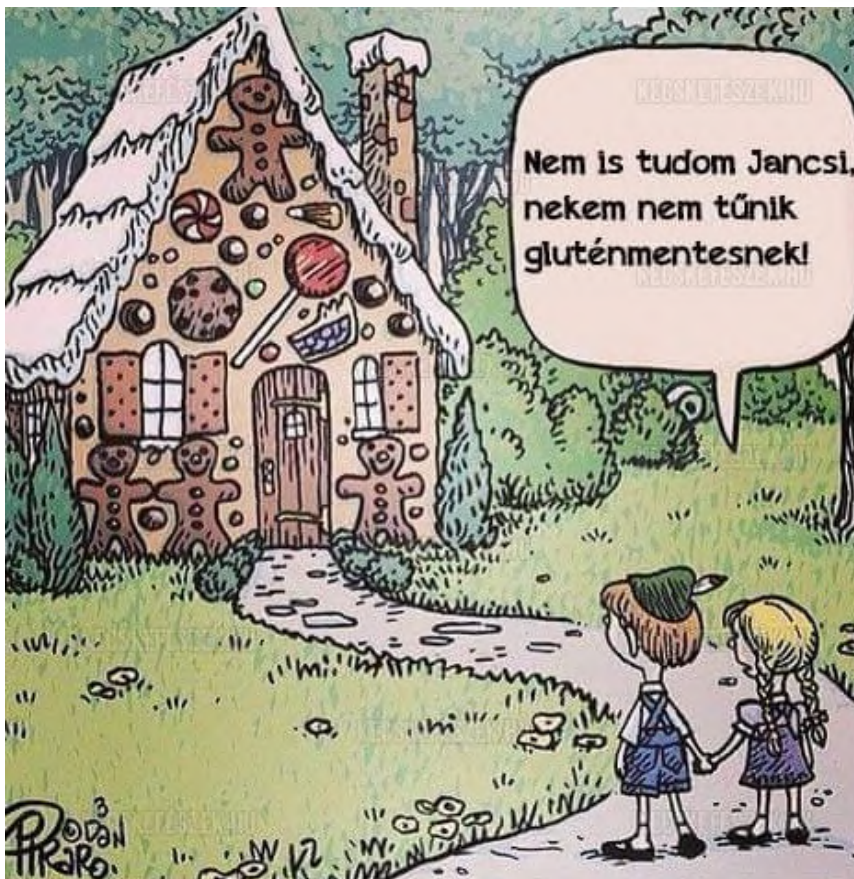
Hogy nevezte el a hegymászó a fiát?
 ???
 Hát Izsáknak!

Hogy hívják a magyar zebrákat?
 ???
 Gyalogátkelőhelynek

Mi volt Pinokkió mielőtt megszületett?
 Egy faragatlan tuskó

Mit csinálnak a várvédők ha unatkoznak?
 Elfoglalják magukat.

- Mi az? Piros és nagyon lassan folyik?
 - Csigavér.

P
E
T
Ő
F
I
S
Á
N
D
Ó
R

...azon gondolkodtam, hogy tízszer haladtunk el Petőfi szülőháza előtt, de egyszer sem álltunk meg. Megkértem szüleimet, hogy most álljunk meg öt percre. Kiskőrösön anyával mentünk be a szülőházba, mert Peti elaludt.

Petőfi Sándor szülőháza emlékmúzeummá lett átalakítva. A kis szülőházban a család egykori bútorai, a szabadkéményes konyhában a főzőedények vannak. A fehérre meszelt konyhá kis faablakokkal és nádfedeles tetővel van ellátva. Az első udvarban egy emlékfal van állítva az aradi vértanuk emlékére. Valamint a Műfordítói Szoborpark amelyen a Petőfi műveit fordítók mellszobrai láthatók. A végén pedig visszamentünk az autóba és hazajöttünk. Remélem Máskor is megnézzük a házat és újra láthassam a bútorokat.

Gondos Réka 4.b

Top 5 Legkülönlegesebb állat a világon

5. Jeti rák
4. Kék glaucuss
3. Kínai lágyhéjú teknős
2. Leveles tengeri sárkány
1. Aszcidák

Top 5 Legveszélyesebb híd

5. Sidu folyó híd
4. Ponchartrain Causeway
3. Trift híd
2. Kínai üveghíd
1. Létra híd

Top 5 Leghalgatottabb zene 2019-ben

5. Ariana Grande: Break up with your girlfriend, i'm bored
4. Billie Eilish: Bad guy
3. Sam Smith, Norman: Dancing with a stranger
2. Ariana Grande: 7 Rings
1. Daddy Yankee, Snow: Con Calma

Farsangoltunk...

Közeledik a tél vége és ilyenkor az emberek télüző mulatságokat rendeznek. Kedden, február 25-én a 3.b-osztállyal közösen farsangoltunk a tél elűzése alkalmából.

Az utcán sétáltunk különböző jelmezekben. Én macskának, én pedig unikornisnak öltöztem az idén. Végig mentünk az utcákon, hogy elriasszuk a telet. Remélem sikerült a kísértetünk és nem lesz többé hideg! Cserébe fánkot, cukorkát, kekszet, szöpöt kaptunk. Az óvodásokat is meglátogattuk, ők is jelmezbe voltak öltözve.

**Szemendri Balázs, Koncz Villő, Lázár Enikő,
Bárány Petra, Kisutcai Ivett és Tóth Dominik 4.b**

S	A	S	Á	B	G	T	R	Ú	C	I	P
Ü	R	Ü	D	É	S	K	H	D	H	Á	É
S	Ü	N	X	L	J	N	W	D	Á	É	K
Ü	S	B	K	S	V	É	L	J	K	É	Á
A	N	A	G	Y	H	O	R	G	Á	S	Z
S	E	L	Á	J	G	Á	R	Q	G	Ű	M
Á	B	Á	D	É	K	T	U	V	D	Ű	É
R	I	Z	T	Á	H	V	M	T	Á	Z	R
K	I	S	K	A	K	A	R	T	Ú	R	Ó
Á	L	B	R	U	M	B	R	U	N	Ó	N
N	L	C	A	K	U	K	I	L	A	S	C
Y	N	O	R	O	P	O	M	P	O	M	U

Hová bújtak a mesehősök?

Csukás István

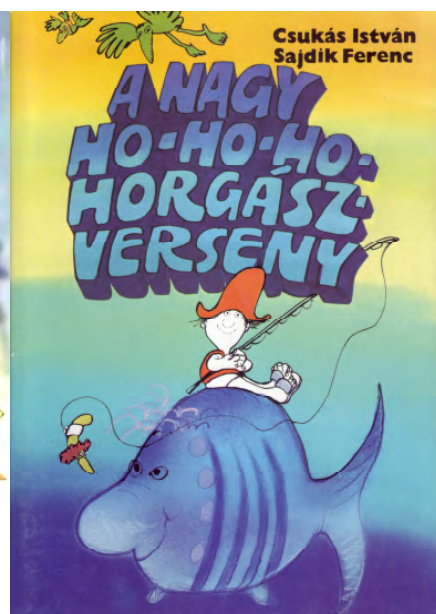
Süssü, a sárkány

Csukás István a Nemzet Művésze címmel kitüntetett Kossuth- és kétszeres József Attila-díjas magyar költő, író, ifjúsági szerző, a Digitális Irodalmi Akadémia tagja.

A nagy meseíró idén februárban halt meg. Rá emlékezünk a következő feladattal.

A négyzetrácsban Csukás István mesehősei bújtak el. Őket kell megkeresned. Szám szerint tízet! Jó kutatást!

Petőfi Sándor
Általános Iskola

Основна Школа
“Петефи Шандор”

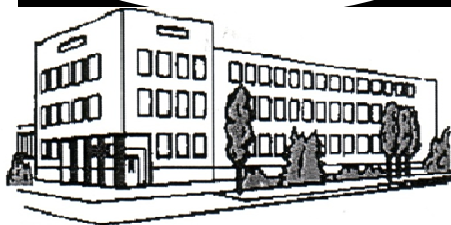
Köztársaság utca 135.
Републиканска 135.
21220 Óbecse - Бечеј

Phone: 021-6915-692

Fax: 021-6915-692

E-mail: ospetefi@stcable.rs

Figyelő—Sveznalica

A *Figyelő* az óbecsei Petőfi Sándor Általános Iskola Radnóti Miklós Önképzőkörének diáklapja.

Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Főszerkesztők: **Ördög Noémi és Tarján Orsolya** tanulók.

Szerkesztők: **Lukács Ákos, Visovszki Márk, Tóth Tamás, Deák Gréta, Varnyú Zalán és Koncz Antónió** tanulók.

Felelős szerkesztő: **Szűcs Budai Engelbert** magyartanár.

Felelős Kiadó: **Potrebić Tőzsér Gabriella** igazgató.

Nyomatja: a szerkesztőség tagjai—tanulók az iskolai fénymásológépen

Фиђело је школски лист литерарне секције «Радноти Миклош»

Основне Школе «Петефи Шандор» у Бечеју.

Припрема: уређивачки одбор.

Главни уредници: **Ердег Ноеми и Тарјан Орсоља** ученици.

Чланови уређивачког одбора: **Лукач Акош, Вишовски Марк, Том Тамаш, Деак Грета, Варњу Залан и Конц Антонио** ученици.

Одговорни уредник: **Сич Будаи Енелберт** проф. мађарског језика.

Одговорни издавач: **Потребих Тежер Габриела** директор.

Штампа: чланови уређивачког одбора—ученици на фотокопир апарату у школи

„Áldást hoz majd a mezőre,
Ha meggyógyítod:
Édes örömkönnyeket sír,
Édes harmatot.
Hozd magaddal a pacsírtát,
Nagy mesteremet,
Aki szép szabad dalokra
Tanít engemet.
S ne feledd el a virágot,
Ne feledd el ezt,
Hozz belőle, amennyit csak
Elbír két kezed.”
Petőfi Sándor